

Skibsfart og det enkelte Lodsferis Behov, vel ikke ere ubetydelige, men at den dog ikke tvivler om, at Sagen vil kunne ordnes tilfredsstillende paa den foreslaaede Maade uden at gribe forstyrrende ind i bestaaende Forhold.

De omhandlede Overfigter give vel en god Veiledning ved Bedømmelsen af de nye Lodsbetalinger's Forhold til de nuværende, men de paa dem begrundede Resultater synes ikke at kunne betragtes som afgjørende. Den af Kommissionen anvendte Methode for Sammenligningen vilde være særdeles betryggende, dersom Overfigterne over Lodsningerne havde kunnet tilveiebringes for alle Lodsferier for et længere Tidrum og med den fornødne Fuldstændighed. Saaledes som Bogføringen er ved Lodsferierne, medfører Udarbejdelsen af slige Overfigter for et enkelt Aar, særlig for de bedre stillede Lodsferier med et større Antal Lodsninger, et betydeligt, men for en Navrække et uforholdsmæssig stort Arbejde, hvorhos Bøgerne ikke ved ethvert Lodsferi indeholde de fornødne Momenter til Affattelsen af Overfigterne, hvilket navnlig gjælder Drægtigheden og Dampskibslodsningerne. Nogle Lodsferier se sig saaledes ikke istand til at opgive Drægtigheden, medens andre ikke kunne give tilstrækkelig Oplysning om, hvor mange Dampskibe de have lodset. Herefter synes de Resultater, hvortil Kommissionen er kommen med Hensyn til Størrelsen af Betalingen pr. Mil, ikke at kunne være fuldt afgjørende for det enkelte Lodsferi, men snarere at have Betydning som det Almindelige, hvortil der burde arbejdes hen. Efter de Undersøgelser, som Ministeriet har ladet foretage ved Hjælp af fuldstændige Laxtabelle, udarbejdede i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag for de forskellige Mileafstande, er det vel antageligt, at de foreslaaede Betalinger som Helhed ville kunne benyttes som Grundlag, under Forudsætning af, at Hjemrejspengene ikke indbefattes i Laxterne, og at Moderationen for Dampskibe og de mindre Skibe sættes som foran nævnt; dog vil det muligens være nødvendigt at foretage en Udvæjning ved Forhøielse af Betalingen for de kortere Afstande mod en Nedsættelse af Betalingen for de længere, ligesom den foran nævnte Nedsættelse af Forskjellen imellem Laxterne for de større og de mindre Skibe fra en halv til en tredie Del vil kunne gjøre nogen Forhøielse af de foreslaaede Milebetalinger nødvendig. I det Sele maa det fremhæves, at noget sikkert Resultat med Hensyn til Størrelsen af Milebetalingen ikke for Tiden vil kunne opnaas.

De anstillede Sammenligninger imellem de foreslaaede og de nuværende Laxter bekræfte noksom de sidstes Uensartethed, og at det vil være umuligt uden Skade for Lodsferierne at indføre ensartet Betaling pr. Mil anderledes end efterhånden, navnlig paa en Tid, da Indførelsen af en betydelig Moderation for den mindre Skibsfart og for Dampskibe, Ophævelse af Lodsøvang og tilbids af

Prifteenagisten m. v. i en væsentlig Grad vil berøre de bestaaende Forhold. Ministeriet har saaledes ikke kunnet gaa ind paa i Lodsforlaget at optage Bestemmelse om Betaling pr. Mil af den lodsejede Veilængde.

God Laxtberegningen angaar, skal det endnu bemærkes, at det ikke er tilstrækkeligt, at Laxten i og for sig er billig og retfærdig i Forhold til de Fordringer, der stilles til Lodsferen, men den maa ogsaa svare til, hvad Skibsfarten kan antages at kunne og ville betale for den Tjeneste, Lodsferen yder den. Bedømmelsen heraf kræver et nøie Kjendskab til Farten paa det givne Sted og beror paa et Skøn, som navnlig for de Lodsferier, der hovedsagelig beskæftiges af den mindre Skibsfart, næppe med Sikkerhed kan afgives af Andre end dem, der stadig komme i Berøring med den. Spørgsmaal om Forandring, navnlig Forhøielse, af bestaaende Laxter have derfor hidtil i Reglen været de paagældende Lodsferier forelagte, forinden endelig Bestemmelse er tagen. Ogsaa over den nu paatænkte Forandring og Forhøielse af Laxterne vil det være nødvendigt at høre Lodsferierne. Laxter for de ved hvert Lodsferi især foresaldende Hovedlodsninger, udarbejdede efter det nye System og de foreslaaede Betalinger pr. Mil, med de i det Foranstaaende antydede Væmpelser efter de særlige Forhold m. v. maatte forelægges Lodsferierne til Høielse, saaledes at ethvert Lodsferi indenfor det givne System har at angive, hvorvidt de for det udarbejdede Laxter antages for hensigtsvarende, eller hvorvidt de bør ændres og af hvilke Grunde. Det derved indvundne Materiale vil, anvendt med fornøden Kritik, formentlig afgive et brugbart Grundlag for Fastfattelsen af de nye særlige Laxter.

Da Tjenesten ved Lodsferierne, med Undtagelse af Sundlodsferierne, i det Væsentlige er ens for de ved hvert Lodsferi ansatte Lodsfer, som Følge af at de gaa i Lur med hinanden, har Kommissionen foreslaaet, at alle Lodsfer undtagen Sundlodsferne skulle være Fastlodsfer. Med Hensyn til Delingen af den fælles Lodsfortjeneste udtaler Kommissionen, at den finder, at det er den heldigste Ordning af Lønningsforholdene, naar den ældre Bestillingsmand, selv om hans Arbejde er det samme som den yngre, kan, blot paa Grund af sin Tjenesteløstid, faa en høiere Løn end den yngre, hvilket ogsaa er erkjendt i de nyere Lønningslove, der give Alderstilleg, ligesom den nuværende Lodslovgivning har stræbt hen til det samme Maal ved at dele Lodsferne i Fastlodsfer, Reserverlodsfer og Gyralodsfer. Kommissionen har derfor foreslaaet, at Indtægten ved de bedre stillede Lodsferier deles saaledes, at de ældre Lodsfer faa $1\frac{1}{2}$ Part og de yngre 1 Part, dog under Forudsætning af, at denne Part ikke bliver under 600 Kroner aarlig. I Forbindelse hermed har derhos Kommissionen bemærket, at der formentlig er Anledning for Staten til at støtte de Lodsferier, hvor